

ชื่อพื้นเมือง :

จัดเป็นไม้ยืนต้น มีความสูงของต้นประมาณ 20 เมตร หรือมากกว่า เรือดยอดเป็นพุ่มทรงสูงถึงค่อนข้างกลม กิ่งก้านขนานกับพื้นดิน ยอดอ่อนมีขนสีน้ำตาล มียางสีแดง เปลือกต้นเป็นสีน้ำตาลแดง แตกเป็นร่องตื้น ๆ ตามยาว เปลือกชั้นในเป็นสีส้ม โคนต้นมีรากค้ำยันสูงประมาณ 1-2 เมตร รอบโคนต้นมีรากหายใจ ลักษณะคล้ายกับบ่วงครึ่งวงกลมแผ่ขึ้นทั่วไป ใบ เป็นใบเดี่ยว ออกเรียงสลับ ลักษณะของใบเป็นรูปขอบขนานหรือรูปรีแกมรูปขอบขนาน ปลายใบมน หู หรือหยักเว้าเล็กน้อย โคนใบมนหรือสอบ ใบมีขนาดกว้างประมาณ 3-14 เซนติเมตร และยาวประมาณ 10-50 เซนติเมตร แผ่นใบหนา ผิวใบด้านบนเกลี้ยงเป็นสีเขียวเข้ม ส่วนท้องใบมีขนสีขาว เส้นแขนงใบมีประมาณ 10-12 คู่ ก้านใบสั้นมาก หรือยาวได้ประมาณ 1.4-2 เซนติเมตร ออกดอกเป็นช่อสั้นตามซอกใบด้านหลัง ดอกมีขนาดเล็กเป็นสีน้ำตาลอมเหลืองหรือสีเหลืองอ่อน ดอกเป็นแบบแยกเพศ ดอกเพศผู้จะมีก้านขนาดเล็กที่ก้าน ส่วนดอกเพศเมีย กลีบดอกด้านนอกจะมีขนสีน้ำตาล ด้านในมีสีแดงสดและมีขน ออกดอกในช่วงประมาณเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน ผลมีลักษณะกลม รีหรือ รูปไข่ ปลายผลมน มีขนาดประมาณ 3.4-4.5 เซนติเมตร ผิวผลมีขนสีน้ำตาลปกคลุมอยู่หนาแน่น ผลเมื่อแก่จะแตกออกเป็น 2 ซีก ภายในมีเมล็ดเดี่ยว เยื่อหุ้มเมล็ดเป็นสีแดงหรือสีแดงแกมสีส้ม ผลจะแก่ในช่วงประมาณเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤศจิกายน พบเฉพาะในป่าพรุทางภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนในต่างประเทศพบได้ที่ประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย

อ้างอิง : <https://medthai.com/เลือดควายใบใหญ่>ภาพประกอบ : <https://medthai.com/เลือดควายใบใหญ่>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

